

ger behandlet i en sagkyndig Kommission, men, udtalte den højtærede Minister, „dette har det ene af Partierne modsat sig, ikke af nogen saglig Grund, men fordi de siger, at de er vrede paa mig“ — „mig“ er den højtærede Minister —, fordi jeg i Fjor ved en Tale her i Tinget har beskyldt en af Repræsentanterne for Færøerne her nede for, at han havde beskyldt Selvstyrepartiet for at nære Løsrivelsestendenser.“ Det er noget indviklet, men det er den højtærede Ministers Fremstilling. Denne Ministerens Fremstilling af Forholdet er fuldkommen vildledende, det er det mildeste Udtryk, jeg kan bruge om den. Sagen angaaende Nedsættelsen af en saadan Kommission behandledes i Lagtinget sidste Sommer. Der forelaa et af Selvstyrepartiet vedtaget Lovforslag til Ændring i Lagtingsloven, saa vidtgaende, at selv den højtærede Minister har maattet svare Lagtinget, at Ministeren ikke kan fremme Lovforslaget. Der forelaa fremdeles et Forslag til Ændring i Grundloven gaaende i samme Retning som Lagtingslovforslaget. Det Udvalg i Lagtinget, som behandlede Ministerens Kommissionsforslag, delte sig i et Flertal og et Mindretal. Udvalgets Flertal, Selvstyremændene, accepterede straks den højtærede Ministers Forslag, Udvalgets Mindretal, Sambandsmændene, Sysselmand Effersø og jeg, udtaler i vor Betænkning blandt andet følgende — med Formandens Tilladelse vil jeg oplæse dette Stykke af Betænkningen —: „Under tegnede Mindretal, Effersø og A. Samuelson, maa bestemt tilraade Tinget at tage Afstand fra Tanken om Nedsættelse af en Kommission paa det foreliggende Grundlag. Man henleder særlig Opmærksomheden paa, at Justitsministeriet overhovedet ikke har begrænset Omraadet for den eventuelle Kommissions Virksomhed. Saaledes som Sagen om Lagtingsloven nu foreligger saavel efter Selvstyrepartiets Forslag i 1915 og 1918 som efter det samme Partis almindelige Politik, maa man forudsætte, at Spørgsmaalet om en Ændring af Færøernes *forfatningsmæssige Stilling* i Riget vil blive søgt draget ind under Kommissionens Arbejde. Ligeledes maa man forudsætte, at Selvstyrepartiet ogsaa vil søge at inddrage under Kommissionsforhandlingerne sammes ved forskellige Lejligheder og navnlig i 1906 fremsatte Forslag om en Omordning af Færøernes *finansielle Stilling* grundet paa en almindelig Akkord med Staten. Mindretallet, som indenfor Udvalget repræsenterer Lagtingets Sambandsparti, maa paa det bestemteste mod-

sætte sig enhver Forhandling angaaende de to nævnte Spørgsmaal. — Vort Standpunkt til dem fremgaar af Lagtingstidenden, særlig Tidenden for 1906“ — og saa tilføjes der forskelligt om, hvor det findes. Saa skriver vi videre: „Vi er danske Statsborgere og kan overhovedet ikke tinge om Færøernes grundlovmæssige Stilling eller om Forhold der er en Følge af denne. Derimod vil man ikke modsætte sig, at Spørgsmaalet om Ændringer i Lagtingsloven og i vor Skatteordning med den *forannævnte Begrænsning* i Betragtning af dette Spørgsmaals omfattende Betydning og vanskelige Beskaffenhed forberedes i en Kommission. Vi anser det for rigtigst, at Bestemmelse om den eventuelle Kommissions Nedsættelse tages ved Lov paa samme Maade, som det skete, da den færøske Landbokommission blev nedsat i sin Tid.“

Det forekommer mig, at Effersø og jeg her har givet ikke alene saglige Grunde, men, saaledes som Situationen er, endogsaa meget gode saglige Grunde, og jeg kan ikke tænke mig, at nogen, som kender Forholdene deroppe, vil kunne forkaste disse Grunde. Til Trods for, at Sagen ligger saaledes, staar den højtærede Statsminister her paa denne Talerstol og udtaler, at det ene Parti, Sambandspartiet, har modsat sig Kommissionens Nedsættelse ikke af nogen saglig Grund. Jeg forstaar ikke, at den højtærede Statsminister har kunnet fremstille Forholdet saaledes for dette høje Ting. Jeg maa antage, at den højtærede Minister kender Stillingen i Lagtinget, jeg maa antage, at den højtærede Minister har faaet et Referat fra sin Amtmand deroppe, og jeg kan ikke tænke mig — det maa jeg sige —, at den færøske Amtmand kan have givet en saadan Fremstilling som den, den højtærede Statsminister gav her forleden Dag i dette høje Ting. Men ikke nok dermed. Den højtærede Minister fortsætter med at paastaa, at Sambandsmændene ikke vil gaa med til Kommissionens Nedsættelse, fordi de er vrede paa Ministeren paa Grund af, at han her i dette Ting har beskyldt en af Repræsentanterne deroppe fra — det skal nok være mig, der sigtes til — for at have beskyldt Selvstyrepartiet for Løsrivelsestendenser. Heller ikke paa dette Punkt er den højtærede Ministers Fremstilling korrekt. Lagtingsudvalgets Mindretal, Effersø og jeg, udtaler herom i Betænkningen: „Forsaa vidt Justitsministeriet imidlertid skulde fastholde sit Forslag om en af samme nedsat Kommission, vil vi fra Sambandspartiets Side, selv om Kommissionens Opgave